

6-8
ANOS

EQUIDADE DE XÉNERO

OXFAM Intermón

UN ANIVERSARIO DE CORES

 kaleidoskópio

ACTIVIDADES
Núm. 1
Xuno 2016

Un aniversario de cores

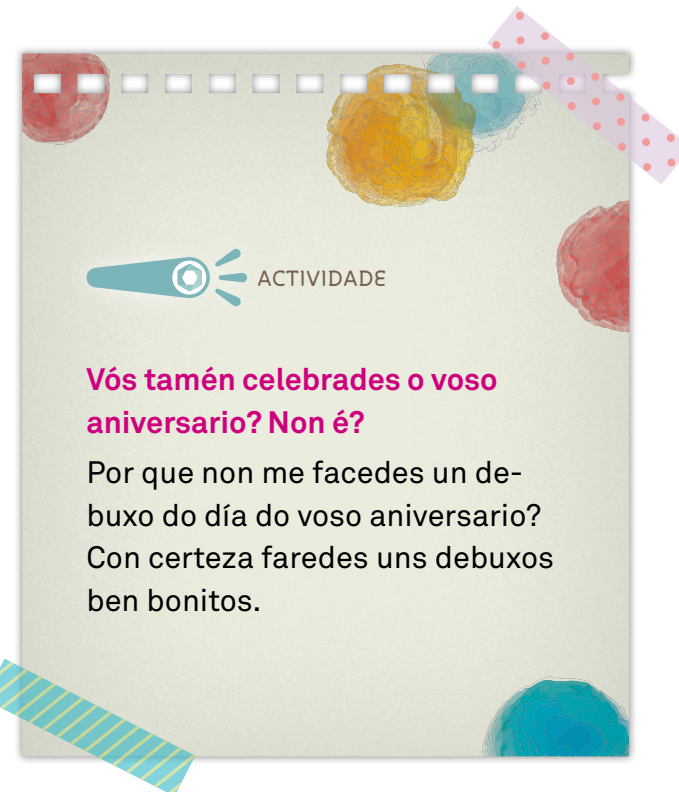
Ola! Chámome Abigail, aínda que os meus amigos e amigas me chaman Abi.

É un pracer coñecervos! Teño que vos contar unha cousa moi importante que vai ocorrer en breve. Imaxinades o que é? Non? Diréivolo! En pouco tempo celebrarei o meu aniversario. Vou facer sete anos. Estou moi contenta, para min é unha enorme alegría e faremos unha festa. Ademais, virá miña avoa, que vive moi lonxe, en Guatemala. Tamén virán miñas tías (uhuuuuu!), que son moi divertidas, sempre xogan comigo e inventan unhas historias fantásticas; e tamén virán algúns amigos e amigas da escola.

Será un día fantástico. Pasarémolo xenial!

Mamá e máis eu pensamos que, para a festa, podemos preparar unha merenda para todos, un gran pastel e xogos. Porén, para poder facer todo isto, teremos que nos organizar e facelo entre todos. Así que agora imos preparar unha lista de

cousas que temos que facer e decidir quen as fará. Meu irmán maior axudará-nos coa lista.

A caixa de urxencias dos afectos

Ola novamente!!

Aínda non chegou o día do meu aniversario. Que nervios! Mais quen si chegou é miña avoa Manuela. Que alegría! Tiña moitas ganas de vela, ela ficou en Guatemala, cando mamá, meu irmán e máis eu marchamos de alí porque mamá non encontraba traballo.

Aínda que eu era moi pequena, lembro que choramos moito ao nos separar.

Preguntoume qué me gustaría que me regalasen no meu aniversario. Eu díxenlle que me daba igual mais que, se tiña que escoller, me apetecía unha máquina de tren, xa que teño os vagóns mais non teño a locomotora. Ela comezou a rir como unha louca... Aínda non entendo por qué...

O que non dñen a miña avoa é que, no fondo, o que máis me gustaría que me regalasen non é unha cousa que se poda comprar, senón outra cousa... Outra cousa en que levo moito tempo pensando, mais creo que xa ninguén se lembra.

De súpeto, púxenme un pouco triste, e creo que miña avoa o notou porque entón me propuxo facer unha cousa moi divertida que ela facía coas súas amigas cando estaban tristes:

Construímos unha caixa de urxencias dos afectos!

A caixa de urxencias é xenial. Fixémola cunha caixa de cartón e enchémola de pocións de amor, apósitos de abrazos, contagotas de bágoas, bolsas vomita-gritos e un bote de beixos. Ha ha ha! Despois de construíla, miña avoa colleu un apósito de abrazos e regaloumo! Funciona!

Encontraredes máis informacións para realizar todas as actividades na guía didáctica.

ACTIVIDADE

Queredes construír unha na aula?

Construír a caixa de urxencias dos afectos con pocións de amor, apósitos de abrazos, contagotas de bágoas, bolsas vomita-gritos. O bote de beixos é un tesouro, échese de beixos e apáñase un para llo dar a unha amiga, a papá, a mamá, etc.

Cando o teñades, podedes coller algunha cousa da caixa de urxencias e regalarllo a quen consideredes que máis o necesita, utilizádeo sempre que queirades, non se gasta e podedes enchelo con tantas cousas como queirades.

Quen fai que na vosa festa de aniversario?

Estou súper nerviosa, mais por fin fixemos unha lista de tarefas para organizar a festa de aniversario, non foi fácil, pois ao principio, cando nos puxemos a escribir quén facía qué, vimos que case todo o facía mamá. E iso non era xusto, así que tivemos que reorganizalo. Finalmente, ficounos bastante repartido. A min tocoulle pór e recoller a mesa, ordenar o meu cuarto, debuxar os convites, e, o que máis me gusta, axudar miña avoa a facer o pastel!

E vós xa sabedes quen fai que nas vosas festas de aniversario?

ACTIVIDADE

Propóñovos que completedes esta ficha coa axuda da vosa familia, así poderemos ver qué tarefas fai quén en casa. Despois, cubride unha gran táboa para toda a aula cos resultados de todas as fichas e falade sobre a distribución de tarefas é xusta ou non.

	Mulleres	Homes	Nenas	Nenos
> Comprar e preparar a comida				
> Facer adornos e decorar a casa				
> Convidar as persoas				
> Pór a mesa				
> Recoller e limpar despois da celebración				
> Varrer				
> Facer as camas				

	Mulleres	Homes	Nenas	Nenos
> Arranxar unha toma de corrente				
> Ordenar o cuarto				
> Ordenar o salón/comedor				
> Pendurar un cadro				
> Coidar os animais (se tedes)				
> Limpar os cuartos de baño				
> Regar as plantas/horto				

O noso cuarto

Ben, mozas e mozos, marcho a ordenar o meu cuarto, que cousa máis pesada! Vós tamén tedes que facelo? Estaba a pensar... por que non me facedes un debuxo do voso cuarto? Seguro que é xenial. Facédeo en casa e pedíde axuda á vosa familia se queredes.

Seguro que os vosos cuartos son preciosos e divertidos! O meu é moi pequeno, mais pintámolo de cor verde, como un xardín, que a min me encanta.

Móstrovolo aquí:
fixen un debuxo
un pouco grande:

ACTIVIDADE

Debuxa o teu cuarto. É importante que fagades un debuxo con moitos detalles e que se vexan ben as cousas que máis vos gustan do voso cuarto.

Por exemplo: Como son as sabas? Que hai sobre a mesa? E nas paredes? Hai xoguetes? Cales? Ah! Non poñades nome no debuxo para que ninguén saiba quen o fixo. Escribídeo por detrás para que non se vexa. Despois, na aula, teredes que adiviñar se o cuarto debuxado é dun neno ou dunha nena.

A avoa Manuela quería ser condutora de trens

Ola! Sodes os novos amigos e amigas de Abi, non é? Que alegría coñecervos. Agora mesmo Abi está na escola e aproveitei para vos escribir, sabedes por que? Non é? Pois volo contarei!

Cando eu era pequena, no meu aniversario sempre pedía unha máquina de tren. Era o que máis alegría me facía no mundo. Unha máquina de tren para xogar a viaxar polo mundo. Por iso rin tanto cando Abi me comentou que a ela lle encantaría tamén unha máquina de tren!

Mais sabedes que? Ano tras ano, no día do meu aniversario, a máquina de tren nunca chegaba. Meu irmán dicía que era normal que non me chegase. Normal? "Por que?", pregunteille, e el respondeume

que eu debía xogar con bonecas e non con trens. "Que inxusto!", pensei. Por que non podía eu xogar con trens? Non o entendía e anoxeime moitísimo.

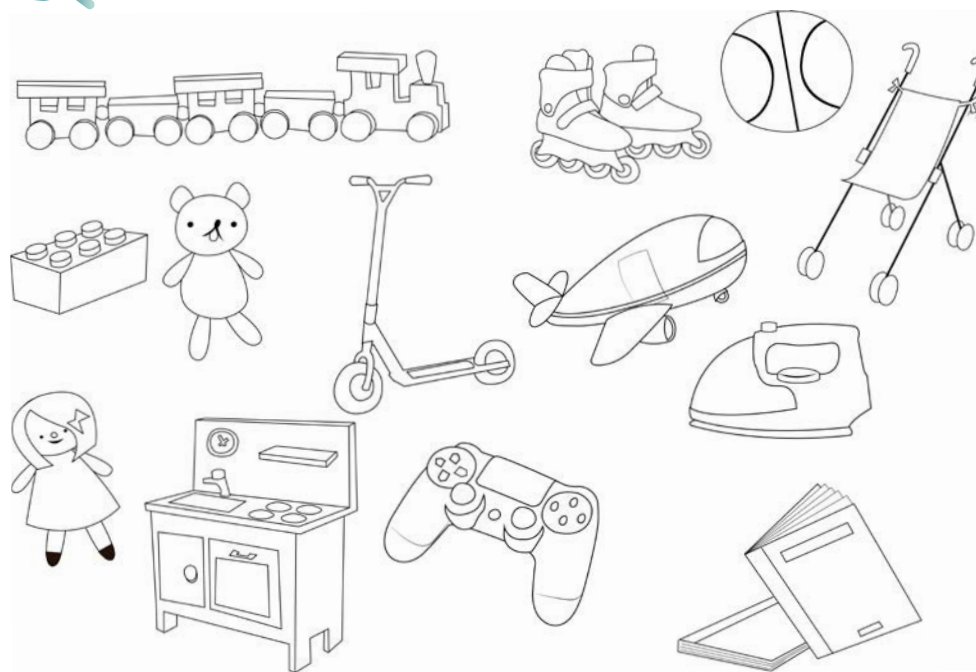

Agora que vos contei a miña historia, gustaríame que vós me contásedes a vosa. Cáles son os regalos e xoguetes que máis vos gustan?

Na miña época, as nenas xogaban cuns xoguetes e os nenos con outros. Agora tamén se regalan cousas azuis se sodes nenos e cousas rosas se sodes nenas? Por que non o falades na aula?

ACTIVIDADE

Coloreade os regalos que máis vos gusten. Despois, comparade a vosa ficha coas dos demais compañeiros e compañeiras da aula.

Nos tempos de nosas avoas e avós...

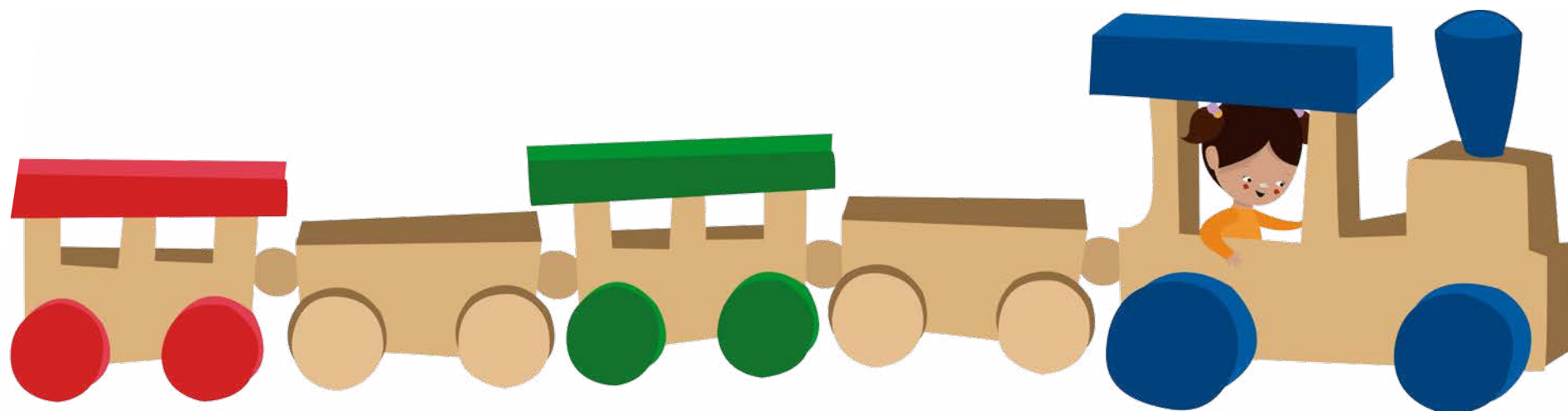
Abi ten que entregar un traballo para a escola e eu estou a axudala. Podedes axudala vós tamén? Necesita saber en qué traballaban as mulleres e os homes hai uns anos, nos tempos de vosas avoas e avós.

Por que non llo preguntades ás vosas familias?

ACTIVIDADE

Preguntade á vosa familia quen exercía as seguintes profesións na época das avoas:

Na miña época,

Un home

Unha muller

> quen coidaba as persoas doentes era...

> a persoa que conducía autobuses era...

> daba aulas...

> vendía o pan...

> dirixía o tráfico...

> aprendíanos ximnasia...

> dirixía o país...

> coidaba as nenas e os nenos pequenos...

> apagaba os incendios...

Na miña época,

Un home

Unha muller

> arranxaba os automóbiles...

> construía edificios...

> viaxaba á Lúa...

> escribía libros...

> quen ía á universidade era...

ACTIVIDADE

Falade na aula sobre a enquisa de profesións nos tempos das avoas. Que pensades dos traballos que facían antes as mulleres e os homes na época das avoas?

Buff, axudástesme inmensamente! Decateime de moitas cousas: cando sexa maior quero ser condutora de tren e creo que anos atrás non tería podido. Que inxusto!

Os xogos populares

Ola, novamente!

Estou moi contenta de vos ver outra vez porque vos quero contar unha cousa súper bonita! Lembrades que para a festa de aniversario íamos organizar xogos? Pois tivemos unha idea xenial, mais necesitamos da vosa axuda.

Queremos xogar a xogos populares e tradicionais, os que xogaban nosos pais e nais, a xente maior, etc. Seguro que algunha vez xogastes a algún deles. Eu xogaba moito a estes xogos con Youssef, mais un día a súa familia volveu á Alemaña porque aquí non encontraban traballo e desde entón xa non nos vemos. Viven moi lonxe de aquí, lembrar que está lonxe ponme un pouco triste... Talvez apañarei algo da caixa de urxencias dos afectos para me animar!

O mellor regalo de aniversario sería que viñese Youssef... Aínda que non creo, é moi difícil e creo que miña nai xa nin se lembra del.

ACTIVIDADE

Agora gustárame que me axudá-sedes a encontrar un xogo popular con canción, ou unha canción. Sería divertido mudarlle letra e pórle as cousas que fomos vendo e aprendendo. A min ocorréronse algunhas ideas que quero pór na miña canción:

- ✓ Que os nenos e as nenas somos iguais,
- ✓ Que entre todos e todas podemos facer as tarefas da casa,
- ✓ Os nenos de azul e as nenas de rosa, qué parvada máis sosa.
- ✓ Que non hai xoguetes para nenos nin xoguetes para nenas. Os xoguetes son para todos e todas.

ACTIVIDADE

Escollín estas dúas cancións populares, coñecédelas?

Escollede a que máis vos guste, lede a letra e comeza de a pensar nas cousas que queirades mudar. O vídeo mostraravos cómo se xoga. Tamén podedes pensar noutras canción que coñezades. O obxectivo é o de reinventar cancións e pasar un momento agradábel.

Cómo se xoga:

www.youtube.com/watch?v=7d07kTAEcN8

DON FEDERICO MATÓ A SU MUJER

*Don Federico mató a su mujer,
la hizo picadillo y la hizo a la sartén.
La gente que pasaba
olía a carne asada,
era la mujer de don Federico.
Don Federico perdió su cartera
para casarse con una costurera.
La costurera perdió su dedal
para casarse con un general.
El general perdió su espada
para casarse con una bella dama.
La bella dama perdió su abanico
para casarse con don Federico.*

LOS DÍAS DE LA SEMANA

Cómo se baila:

www.youtube.com/watch?v=OdOW5G1ydBs

*Lunes antes de almorzar
una niña fue a jugar,
pero no pudo jugar
porque tenía que planchar.
Así planchaba, así, así. (x3)
Así planchaba, que yo la vi.*

*Martes antes de almorzar
una niña fue a jugar,
pero no pudo jugar
porque tenía que coser.
Así cosía, así, así. (x3)
Así cosía, que yo la vi.*

*Miércoles antes de almorzar
una niña fue a jugar,
pero no pudo jugar
porque tenía que barrer.
Así barría, así, así. (x3)
Así barría, que yo la vi.*

*Jueves antes de almorzar
una niña fue a jugar,
pero no pudo jugar
porque tenía que cocinar.*

*Así cocinaba, así, así. (x3)
Así cocinaba, que yo la vi.*

*Viernes antes de almorzar
una niña fue a jugar,
pero no pudo jugar
porque tenía que lavar.
Así lavaba, así, así. (x3)
Así lavaba, que yo la vi.*

*Sábado antes de almorzar
una niña fue a jugar,
pero no pudo jugar
porque tenía que tender.
Así tendía, así, así. (x3)
Así tendía, que yo la vi.*

*Domingo antes de almorzar
una niña fue a jugar,
pero no pudo jugar
porque tenía que pasear.
Así paseaba, así, así. (x3)
Así paseaba, que yo la vi.*

Estamos de festa

ACTIVIDADE

Para comezar, que vos parece se contades o que aprendestes ás vosas familias, aos vosos compañeiros e compañeiras das outras aulas, cantades as cancións que reinventastes, explicádelo no blog da escola...?

Cantas máis persoas saiban que todos e todas temos os mesmos dereitos e as mesmas posibilidades, as cousas mudarán máis rápido.

Por fin, hoxe é o día! É unha festa xenial. Estamos mamá, meu irmán, miña avoa, miñas tías con meu curmán pequeno, os veciños, e tamén viñeron María, Lia, Chen, Teresa e Paolo, da escola.

O pastel que fixemos miña avoa e máis eu está boísimo e as grilandas de miña nai son fantásticas. Todo o mundo gustou moito!

Miña avoa regaloume unha locomotora de tren que fabricou con madeira! Que alegría! Mais o mellor de todo foi cando pola porta vin entrar Youssef e seus pais! Chorei da emoción, non o esperaba. Pensaba que miña nai nin se lembraría. Finalmente, o mellor regalo que puiden ter foi compartir este día tan especial con todas as persoas que máis quero.

E sabedes o que? Agora téño clarísimo. Decateime de moitas cousas. Cando sexa maior, quero ser condutora de tren e creo

que anos atrás non tería podido. Que situacións máis inxustas! Porén, grazas a que moitas persoas loitaron por facer o que queren, as cousas foron mudando. Aínda que fica por diante aínda un longo camiño!

ATÉ SEMPRE, AMIGOS E AMIGAS!

